

'En kage til præsidenten'

af Hasan Hadi

- et undervisningsmateriale

- **Fag:** Historie, Samfundsfag, Dansk og Mediefag
- **Niveau:** Gymnasiale uddannelser og folkeskolens ældste klasser
- **Overordnede temaer:** Politik og undertrykkelse, fattigdom og overlevelse, at være barn i en verden præget af kriser og korruption, 'vesten og resten'
- **Forfatter:** Katrine Sommer Boysen

Kort om undervisningsmaterialet

Siden de allerførste film blev lavet i slutningen af det 19. århundrede, har filmmediet været optaget af historien. En af de allertidligste amerikanske storfilm, D.W. Griffiths tre timer lange patriotiske epos 'The Birth of a Nation' fra 1915 handler med afsæt i blandt andet Den amerikanske borgerkrig og snigmordet på Abraham Lincoln om skabelsen af USA som nation. Historien står centralt som tematisk gods, både fordi den kan fortolkes og genforhandles på det store lærred, og fordi filmen med sin særlige kombination af billeder, lyd og bevægelse har en særlig evne til at sætte sig fast hos sit publikum og få os til at reflektere. Det gælder både den historie, der er langt væk, og den, der er tættere på.

I det store historiske perspektiv er begyndelsen af 1990'erne ikke særlig lang tid siden, men for danske folkeskole- og gymnasieelever i dag er det formentlig ikke en periode, der vækker specielt meget genklang. Blandt andet derfor, er det så fantastisk, at vi har en film som 'En kage til præsidenten' til rådighed, der kan give os indblik i en periode, der føles fjern og fremmed.

I dette undervisningsmateriale behandles 'En kage til præsidenten' både som filmdrama og som historisk vidnesbyrd. Selvom hovedpersonen i filmen er en 9-årig pige, så er filmen bestemt ikke en børnefilm.

Undervisningsmaterialet er derfor målrettet elever i folkeskolens udskoling og i gymnasiet. Materialet introducerer forskellige metoder til at arbejde tematisk og historisk med filmen og til at bruge de filmiske virkemidler som værktøjer til at forstå filmen. Filmen er primært egnet til undervisning i Historie og Samfundsfag, men også i både Dansk og (i gymnasiesammenhænge) Mediefag vil det være oplagt at inddrage filmen. Undervisningsmaterialet er organiseret efter temaer og ikke efter faggrænser.

- Når vi ser en film, er vi som oftest formet af en række forventninger til den. Måske har man læst en anmeldelse, set en trailer eller hørt nogle anbefale den. Filmplakaten er også med til at bestemme vores forventninger. Kig på plakaten til 'En kage til præsidenten' og tal om, hvilke tanker om filmen den sætter i gang.
- Tal med eleverne om, hvilke historiske film, de har set. Er der perioder i historien (Første og Anden Verdenskrig, 11. september 2001, den kolde krig), som de primært kender til gennem film?

Bag om filmen

Hvordan laver man en charmerende crowdpleaser ud af en grundlæggende forstemmende fortælling om at vokse op i fattigdom i et politisk system præget af korrupte autoriteter og undertrykkende diktatur? Det lyder umuligt, men det er ikke desto mindre, hvad det er lykkedes Hasan Hadi at gøre med Iraks officielle Oscar-kandidat 'En kage til præsidenten'. Fortalt fra den 9-årige Lamias perspektiv skildrer den tragikomiske film, hvordan den irakiske befolkning blev fodret med propaganda og løgne for at opretholde et system bygget på undertrykkelse og ringeagt for basale menneskerettigheder.

Filmen udspiller sig i begyndelsen af 1990'erne midt i præsident og diktator Saddam Husseins årelange embedsperiode (Hussein bestred med få års undtagelse præsidentembedet fra 1979 frem til afsættelsen i 2003). Landet er på det tidspunkt fuldkommen formet af Husseins forestillinger om en ideel verden, der blandt andet byggede på folkets fuldkommen loyale opbakning til en fælles arabisk verden funderet på socialistiske idealer. I praksis fungerede Hussein som en diktator, der aldrig kunne siges imod, og som holdt sit lands befolkning i et undertrykkende jerngreb, mens han udviklede et program af kemiske våben, der blev brugt til at udslette en række kurdiske landsbyer.

Den politiske situation i Irak er konstant til stede som klangbund i Hadis film, men fordi perspektivet er forankret hos en 9-årig pige, hvis blik på det land hun er barn i kun er formet af de erfaringer, hun har til rådighed, er det kun gennem Lamias møde med omverdenen, at kritikken bliver tydelig. Det gør den så til gengæld også.

Arbejdsspørgsmål forud for filmen

- Find oplysninger om Saddam Hussein og hans autoritære regime i Irak og brug dem til at danne et billede af, hvad det er for en politisk virkelighed, Lamia er barn i.
- 'En kage til præsidenten' indledes med følgende oplysning: "I 1990 medførte FN's sanktioner mod Irak fattigdom samt mangel på mad og medicin. På trods af dette beordrede Saddam Hussein alle irakere til at fejre hans fødselsdag." Undersøg hvad det vil sige, at FN sanktionerer et land og diskuter gode grunde til og mulige problemer ved international indblanding (der kommer konkrete arbejdsspørgsmål om sanktionerne senere i undervisningsmaterialet).
- 'En kage til præsidenten' rækker ikke ud over sin egen nutid og forholder sig derfor ikke til den videre historie. Men det er alligevel interessant at kigge på, hvordan Husseins regime udviklede sig senere, og hvordan det endte. Ikke mindst perspektiverne i kølvandet på 11. september 2001

og USA's påstande om stortalagte irakiske masseødelæggelsesvåben. Så find oplysninger om Iraks videre historie og undersøg også, hvordan landets politiske situation ser ud i dag.

'En kage til præsidenten' – filmens forløb, karakterer og tematikker

Allerede fra allerførste scene i 'En kage til præsidenten' står det klart, at den irakiske befolkning lever under ekstremt trængte kår. De må kæmpe om at få en lille smule rent vand, der præsenteres som en "gave fra præsidenten", mens tomaterne er så dyre, at ingen har råd til at købe dem. For 9-årige Lamia og hendes bedstemor Bibi, der bor alene sammen ved en flod, er tilværelsen præget af konstant underskud. Det er den også for Lamias jævnaldrende klassekammerat Saeed, der også må se sig udsat for systematisk tyranni, da hans far både er 'krøbling' og tigger' – det ene er ildeset og det andet er ulovligt. Trods den omfattende fattigdom må Lamia, Saeed og resten af befolkningen alligevel se til, mens landet gør klar til den helt store fødselsdagsfejring af præsident Saddam Hussein. Alle sejl er sat til, og alle forventes både at glæde sig og bidrage til festen, selvom de hverken har penge eller mad nok til sig selv.

En del af fødselsdagsfejringen består af en farligt masse kager til præsidenten. Lamia og Saeed overvejer, om præsidenten mon spiser alle kagerne selv, men de stoppes i samtalen, da de bliver mindet om, at de lever i et land, hvor "væggene har ører". Det er ikke gratis at lufte sin mening i et politisk styre som det irakiske.

Også på skolen er den forestående fejring det helt store emne. På en bar mur er nogle børn i gang med et gavlmaleri af Saddam Hussein, mens andre råber i kor: "Vi vil messe hans navn indtil vores sidste åndedrag! Vil vi ofre vores blod og vores sjæl til ære for dig, Saddam!" I klasselokalet bliver læreren hilst, som var han en art stedfortræder for præsidenten, og det er da også helt tydeligt, at han ser sig selv som en forlængelse af landets politiske magt og omtaler sig som en soldat i Husseins tjeneste. I dag står klassen over for en særlig opgave. Med bare to dage til præsidentens fødselsdag, skal de finde ud af, hvilke børn, der skal spille en særlig rolle i forbindelse med fejringen. Stemningen i klasselokalet intensiveres, for selvom der er en vis ære forbundet med at gøre en ekstraordinær indsats, så er det også forbundet med en masse bekymringer. Ikke mindst for Lamia og Saeed, der efter at være kommet for sent udsættes for hver sin straf. Læreren tager først det æble, Lamia har med som eneste madpakke, og

insisterer dernæst på, at Saeed skal skrive fem sedler med sit navn til den lodtrækning, der skal udvælge børnenes opgaver.

Ikke overraskende bliver det netop Saeed, der skal medbringe frugt til klassens fødselsdagsarrangement, mens Lamia skal stå for at bage en kage, som vil henrykke alle. Begejstringen hos de to fattige børn er til at overse. Snarere sidder de lammede tilbage uden den fjerneste idé om, hvordan de skal komme i nærheden af ingredienser til en kage eller frugt nok til en hel klasse.

Derhjemme er bedstemor Bibi også bekymret, men kagebagningen står ikke til diskussion. Så selvom de knap har mad til at brødføde sig selv, opremser Bibi en liste over de ingredienser, Lamia skal have fat i for at kunne bage sin kage:

3 æg for frugtbarhed
1 kg mel for livet
500 g sukker, for sukker forsøder livet
Bagepulver for en luftig kage

Venner og fjender

Lamia og Bibi bevæger sig ind mod byen. De får et lift af et postbud, der med sig i bilen allerede har en brudgom, der fortæller, at han blev blind af amerikanske bombenedslag lige inden han skulle se sin brud for første gang. Den triste historie gør ham dog ikke ked af det. I stedet griner og siger, at så kunne alle hans bekymringer om, hvorvidt hun var smuk eller ej, være ligegyldige. På vej til byen bliver de stoppet af militæret, der afkræver donationer til præsidenten. Pengene, der skifter hænder, minder om en skjult beskatning og vidner om et korrupt system, hvor alt kan tillades på autoriteternes mandat.

Mens Lamia, der med sig har sin hane Hindi, er fuldt opmærksom på at få skaffet ingredienser til kagen, har Bibi et andet ærinde. Lamia skal nemlig have en skoleuniform, og da de ikke har nogen penge, lykkes det Bibi at få skoleuniformen i bytte for en gammel radio. Sådan lader gadens økonomi i det hele taget at være. Noget for noget, for ingen har penge at betale med. Lamia, der stadig ikke helt forstår, hvorfor det pludselig er blevet vigtigt, at hun har en skoleuniform, bliver yderligere overrasket, da hun og Bibi sætter sig ind på en restaurant. Den kvindelige ejer hilser overstrømmende på dem og tilbyder dem mad, men Lamia er så vant til ikke at have råd til noget, at hun ikke tør andet end at takke nej. Det viser sig dog snart, at restaurantbesøget bliver skæbnesvangert. For Bibi har tænkt sig at lade Lamia blive hos kvinden, da hun selv er for gammel og træt til at tage sig af hende. Hun har heller ikke råd til den kage, som det er pålagt Lamia at komme med.

Udsigterne til ikke længere at skulle bo sammen med Bibi er uoverskuelige for Lamia, der i stedet stikker af med Hindi i favnen. Hun begiver sig mod den lokale forlystelsespark for at finde Saeed, der leder efter sin far. Ingen af dem har nogen idé om, hvordan det skal lykkes dem at klare deres opgaver til præsidentens fødselsdag, men de begiver sig alligevel på jagt efter de vigtige ingredienser: æg, sukker, mel og bagepulver.

I mellemtiden er Bibi ulykkelig over Lamias forsvinden. Men da hun i afmagt opsøger politistationen, bliver hun mødt med arrogance og ligegyldighed. Ingen synes at have tid til at høre på en ældre kvinde, der ikke kan finde sit barnebarn. Til alt held kommer postbuddet, som kørte dem til byen, forbi stationen, og han hjælper Bibi med at få betjentene til at tage problemet alvorligt.

Imens fortsætter Lamia og Saeed deres færd alene rundt i den store by. Ingen har tænkt sig at hjælpe dem uden at få noget for det, og alle henviser konsekvent til Guds vilje, når de fortæller om deres problemer. Hos købmanden er der tilsyneladende heller ikke hjælp at hente, for der er lukket, men da en gravid kvinde kommer ind, ændrer tonen sig. For at børnene kan få sukker, er hun villig til at lade købmanden gå i seng med hende. Han beder Lamia og Saeed holde vagt uden for butikken, men pludselig gør det galt. Kvinden er blevet skadet under den seksuelle akt, og mens købmanden stikker halen mellem benene, følger børnene hende til hospitalet. Her hersker kaos. Sårede soldater og civile ligger i smerter på gangene, men på grund af FN's sanktioner har hospitalet ikke hverken medicin eller antibiotika. Saeed sniger sig rundt og stjæler lidt mad og et ur fra de mange bevidstløse patienter.

Hos politiet får posten endelig hul igennem til de ansvarlige betjente, da Bibi pludselig falder om. Posten kører hende på hospitalet, som børnene netop har forladt. De har begivet sig videre efter æg, men ingen vil sælge dem nogen. Men en sælger, der ikke kan nå, lader dem få fem æg, hvis de vil bære nogle tunge sække op af en masse trapper.

Saeed håber, at det ur, han har snuppet, kan indbringe dem penge nok til at de kan skaffe de sidste ingredienser. Men hos urmageren, er der ikke den store forståelse at hente. Saeed vil have 40.000 dinar (i dag svarende til ca. 194 danske kroner) for det, men urmageren er først slet ikke interesseret, da han antager, at uret er stjålet, er indvilliger sluttelig i at give 10.000 dinar for det. Men beruselsen over de pludselige penge varer kun kort, for hos bageren, hvor børnene falder i svimer over de flotte kager, bliver pengesedlerne tjekket og erklæret falske. De er begge lige ved at give op, og Saeed meddeler, at han vil tage hjem og lede efter sin far. Men Lamia vil blive. Hun er nødt til at skaffe de sidste ingredienser, så hun kan vise Bibi, at hun ikke er til besvær. Men det er sværere end som så. Ingen vil

give hende mel, og trods sin moral er Lamia fristet til at stjæle. Men inden det kommer dertil, bliver hun opdaget og stikker af. På sin vej støder hun igen på Saeed, der ikke er kommet hjem, men i stedet står og drikker sjatter på brugte tekopper på en cafe. For at komme hurtigere videre hopper de op på ladet af en festklædt bil, hvor et stort billede af en smilende Saddam Hussein står i skærende kontrast til børnenes udmattelse og tristhed. For at muntre sig selv op, snupper Saeed trods protester fra Lamia en ballon fra bilens pynt: ”Du har måske ikke brug for den, men det har jeg,” siger han og begynder at spille med sin nye ballon foran den moske, hvor Lamia er gået ind for at bede. Hun har bedt Saeed holde øje med Hindi, der ikke må komme ind i det hellige rum, men da hun kommer ud igen, er Hindi væk. Lamia er ude af sig selv og anklager Saeed for at være forbandet, fordi hans far er blevet arresteret for tiggeri. ”I det mindste er min far i live,” forsvarer Saeed sig og rammer Lamia der, hvor det gør allermest ondt. Samtidig smider han den cola, han har stjålet til hende, ned fra moskeens tag, og minder dermed publikum om, at Lamia i filmens begyndelse sagde, at hvis hun var præsident, ville hun drikke alle colaer i verden.

En barndom, hvor der ikke er plads til at være barn

Lamia finder Hindi hos en slagter, der lige har fået indleveret hanen. Han virker venlig og spørger til hendes situation, og hun fortæller ham om sine problemer med kagen. Manden giver hende noget sukker og beder hende følge med ham hjem, så de kan finde noget bagepulver. Lamia virker lige dele lettet og foruroliget, og følelsen af at noget ikke er, som det skal være, vokser sig større og større jo længere tid, der går. For hun må følge længe med manden, der begynder at virke skept. Pludselig passerer de en biograf, og Lamia kan fortælle, at hun aldrig har været i sådan en før. Men manden vil gerne invitere hende med, selvom alle plakaterne er fyldt med meget seksuelt indhold. De mange voksne, der overvårer synet, gør ikke noget. Til sidst ser Lamia ingen anden udvej end at stikke af, og da hun gør det, råber manden på hjælp fra politiet og kalder hende tyv. Hun bliver overmandet af to betjente, der fører hende til stationen. Her er postbuddet, der har efterladt Bibi på hospitalet, kommet tilbage for at lede efter Lamia, og han genkender Hindi. Samtidig sidder Lamia på gulvet i sin celle og opdager, at de æg, hun har knoklet for at få, er gået itu. Værre bliver det hele, da Bibi ikke længere ligger i sin hospitalsseng. Hun er død.

Det er med triste miner, at Lamia kører hjem sammen med postbuddet med kisten på bilens tag. Ved det smukke begravelseshoptog ser hun atter Saeed, hvis mor hjælper dem med at finde de manglende ingredienser og bage kagen. Bagefter ror Lamia alene hjemad og ser Bibis ansigt i sit eget spejlbillede i vandoverfladen.

Næste dag er der feststemning på skolen i anledning af præsidentens fødselsdag, men Lamia er trist. I klassen messer børnene alle de hyldeste til Hussein, det bedste de har lært, mens læreren nedgør Saeeds sparsomme frugtudvalg og gør sig klar til at smage kagen, som han har store forventninger til. Lamia får ros af læreren for sin gode kage, men hun er fuldkommen ligeglad. Kort efter begynder luftalarmen at hyle og bomberne at falde. Lamia og Saeed finder hinandens blikke som så ofte før og laver stirrekonkurrence midt i bomberegnen og skudsalverne.

”En kage til præsidenten” slutter med en epilog, der viser billeder fra Saddam Husseins virkelige 50-års fødselsdag, hvor en vulgært stor fødselsdagskage vidner om en præsident, der er fuldkommen blind for sit folks trængsler, og om et samfund hvor iscenesættelsen af overflod bliver et røgslør, der dækker over kummerligheden.

Arbejdsspørgsmål til filmens handling

- Lav et koncentreret handlingsreferat af filmen, men fokus på det, filmteoretikeren Seymour Chatman har kaldt filmens 'kernebegivenheder' og 'satellitbegivenheder'. Mens kernebegivenhederne er de vigtigste elementer i plottet, så er satellitterne ofte begivenheder, der enten giver fylde til filmens karakterer eller som repræsenterer små udsving i forhold til den væsentligste handling.
- Kan man kalde 'En kage til præsidenten' en plotdrevet film (en film hvor det er en dramatisk handling, der driver filmen fremad) eller en karakterdreven film (en film, hvor det er personerne i handlingen, der står mest centralt) eller er det en kombination? Find gerne argumenter for flere forskellige måder at se filmen på.
- Undervejs i filmen er der flere begivenheder, der er ekstremt voldsomme, og som det vil være vanskeligt at forestille se et dansk barn på 9 år blive udsat for. Inddel klassen i grupper og bed hver om at finde en central begivenhed, der virker voldsom, grænseoverskridende eller upassende. Beskriv hvordan børnene i filmen reagerer og diskuter i fællesskab, hvad disse handlingspunkter siger om at være barn i Irak i 1990'erne.

Arbejdsspørgsmål til filmens karakterer

- Lav en personkarakteristik af Lamia og Saeed. Hvad får vi direkte at vide om det i løbet af filmen, og hvad kan vi regne os frem til ud fra måden, hvorpå de opfører sig, taler og klæder sig?
- Lamia er omgivet af en masse bifigurer (Bibi, postbuddet, læreren, købmanden, slagterem, politibetjentene, Saeeds mor og mange flere), der tjener som såkaldt funktionelle karakterer, der driver handlingen fremad eller som er med til at placere Lamia og Saeed i situationer, som de skal overkomme. Der er – som vi eksempelvis kender det fra eventyreren – både hjælpere og modstandere. Kom med eksempler på, hvem der hjælper (og hvordan de hjælper), og hvem der gør det hele vanskeligere for dem. Diskuter hvad de hver især er motiveret af? Og tal om, hvordan aspekter som godhed, ondskab, fattigdom og køn spiller sammen i filmens univers.
- En helt central karakter i 'En kage til præsidenten' er nævnt i filmens titel, men optræder aldrig direkte. Trods sit fravær er præsident Saddam Hussein helt afgørende, for uden ham og hans forestående fødselsdag ville Lamia og Saeed aldrig blive sendt ud på den opgave, der ender med at koste dem så dyrt. Lav en karakteristik af Saddam Hussein ud fra det, vi får at vide om ham i filmen. Læg mærke til, at det er meget lidt negativt, der bliver sagt direkte, og alligevel har man en klar fornemmelse af, at instruktør Hasan Hadid er meget kritisk over for styret. Hvordan kommer det til udtryk?

Arbejdsspørgsmål til filmens overordnede tematikker

- Diktaturets løgnagtige absurditet: Selve præmissen i 'En kage til præsidenten' vidner om et system, der er baseret på løgne. At tvinge en befolkning til at fejre en siddende præsident, som leder med undertrykkelse og tvang snarere end med befolkningens interesser for øje virker ekstremt hyklerisk. Når befolkningen ovenikøbet lever i fattigdom og armod, mens præsidenten lever i luksus, virker det endnu mere absurd. Analyser passager i 'En kage til præsidenten', hvor absurditeten og hykleriet står tydeligt frem. Diskuter, hvad det gør ved en befolkning at opleve den slags undertrykkelse.
- Det er umuligt ikke at lægge mærke til de ekstremt mange billeder af Saddam Hussein i løbet af filmen. Han er i bogstavelig forstand her, der og alle vegne. Man kan kalde de mange billeder af den storsmilende og autoritative præsident for et filmisk ledemotiv. Han er simpelthen konstant til stede. Billederne kan dermed både ses som politisk propaganda og en form for

indoktrinering. Diskuter hvordan billederne virker i filmen og hvordan det ville være, hvis vi konstant var omgivet af store billeder af danske politikere herhjemme. Minder iscenesættelsen af Saddam Hussein som en hyldet leder om noget, vi ser i verden i dag?

- Børn i fattigdom: At det for Lamia er noget nær umuligt at skaffe de forholdsvis få ingredienser, der skal til for at bage kagen til præsidenten, fortæller noget om det niveau af fattigdom, som hun, Bibi, Saeed og alle omkring dem lever under. I det irakiske samfund, der skildres i filmen, er mad en så omfattende mangelvare at selv mad til en enkelt dag bliver til et spørgsmål om overlevelse. Men det er ikke en mulighed at give op, så filmens karakterer prøver på hver deres måde at overleve fattigdommen. Ofte med konsekvenser som virker helt uoverskuelige.
 - Tal om hvordan henholdsvis Bibi, Lamia, Saeed bliver konfronteret med fattigdommens altoverskyggende brutalitet. Hvordan agerer de, og er det forståeligt, at de gør, som de gør?
 - Kig også på læreren, der må vide, at børnene i klassen kommer fra fattigdom. Alligevel stiller han ultimative krav om, at de skal komme med kage, juice og frugt. Hvordan kan læreren ses som en 'håndlanger' for det politiske styre?
 - Flere gange i løbet af filmen bliver det nævnt, at tiggeri er en forbrydelse. Hvordan hænger det sammen i en verden, hvor ingen har nok til at kunne overleve?

International politik og vestens verdenssyn

Hvis eleverne som foreslået allerede inden filmen har sat sig ind i den politiske og historiske situation i forbindelse med Irak i 1990'erne, så kan der arbejdes videre i mere specifikke detaljer med dette punkt efter filmen. Som nævnt indledningsvis indledes filmen med oplysningen om, at FN's sanktioner mod Irak i 1990'erne medførte fattigdom samt mangel på mad og medicin. I det lys er det jo umuligt ikke også at placere et medansvar for det irakiske folks lidelser hos det internationale samfund. Den problematik kaster lys over en historisk og stadig højaktuel diskussion om, hvilke konsekvenser vestens indblanding helt konkret har for helt almindelige mennesker.

- Den skotske historiker Niall Fergusson har kaldt det verdenssyn, som ligger bag tanken om at vesten kan blande sig i og skal redde resten af verden for 'the West and the rest'. Altså

antagelsen, at vesten eller det globale nord er hævet over andre lande og derfor har både pligt og ret til at blande sig. Diskuter sympatiske og mindre sympatiske sider ved det verdenssyn?

- Hvilke konsekvenser har FN's såkaldt ikke-voldelige sanktioner for Lamia og hendes omgivelser i 'En kage til præsidenten'?

Genre og filmæstetik (specifikt mediefaglige perspektiver)

Gennem hele filmhistorien har man brugt genrebetegnelser til at klassificere værker. Det er blandt andet en måde at pege publikum i retning af, hvad de kan forvente af en film. Vi ved for eksempel godt, at vi kan forvente os forskellige ting af en romantisk komedie og af en gyserfilm. Kigger man på internetfilmdatabasen IMDb, kan man se, at 'En kage til præsidenten' er genrebestemt som drama. Dramaet er en meget bred genre, der involverer både ydre handlinger og følelsesmæssige udviklinger, og som oftest er forankret i en form for genkendelig virkelighed. I tilfældet 'En kage til præsidenten' vil man med rette kunne kalde filmen et 'historisk drama', fordi den historiske situation er helt afgørende for filmens handling. Men man kunne også sagtens argumentere for, at 'En kage til præsidenten' tilhører undergenren dannelseshistorie eller *coming of age*-drama, da historien om Lamias forsøg på at skaffe ingredienser til præsidentens kage tvinger hende ud på en udviklingsrejse, hvor hun mister noget af barndommens uskyld.

- Analyser filmen som henholdsvis et historisk drama og som et *coming of age*-drama. Hvordan beriger de respektive genreforståelser oplevelsen af filmen?
- Læg mærke til, hvordan filmen er iscenesat. Hvad karakteriserer kameraet, klipningen, lydsiden og miljøet?

Ingredienser til et frit samfund – hvad skal der til? (særligt til folkeskolen)

Opgaven om at være ansvarlig for at bage klassens kage til præsidentens fødselsdag sender hende ud på en nærmest umulig opgave. I et land hvor der ikke er nok mad, bliver bare det at skaffe tre æg, mel, sukker og bagepulver en overlevelsesøvelse. Det er da også tydeligt, at ingredienserne til kagen bliver symboler på noget større. Bibis formaninger om at æg står for frugtbarhed, mel for livet, sukker til at forsøde livet og bagepulveret, der skal sikre luftighed og lethed, kan let oversættes til udtryk for håb i et samfund, der er mærket af massiv fattigdom og undertrykkelse.

Men hvad skal der egentlig til for at skabe et frit samfund? Hvilke ingredienser kræver det, og hvad er det allervigtigste? Inddel klassen i grupper og bed hver gruppe om at lave en opskrift med ingredienser, der hver skal repræsentere kerneelementer i demokrati og frihed. Hvis klassen har madlavning på skemaet er det oplagt at inddrage faget og rent faktisk lave mad efter de opskrifter, som eleverne kommer frem til.